

امید مافی | از آن شب شرحی که همچون تیر از چله کمان رها شد و با شلیک مرگبار، وین هنسی آشیانه‌بان مغموم ولزی‌ها را به میان شمشادها فرستاد، درست چهار سال می‌گذرد.

حالا روزبه چشمی با خرقه شماره ۱۵ تیم ملی به خلق صحنه‌ای دیگر می‌اندیشد تا در نیمه شب ولرم آن‌سوی دنیا، باران بی‌وقفه به عشق او و یارانش تا صبح ببارد. آیا صخره شماره ۱۵، مجنون سلسله موی محبوب سه‌رنگ لقب خواهد گرفت؟ هیچ‌کس نمی‌داند.

■ از تیم ملی حرف بزنیم. به مرزهای تبلور و آمادگی رسیدید یا نه؟

در اردوی فعلی به تمریناتی مطابق استانداردهای جام جهانی می‌پردازیم و از نظر بدنی آماده‌تر شدیم. این آمادگی در بازی درون اردویی مشخص بود و معلوم شد با وجود تعطیلی لیگ، بازیکنان برای رسیدن به فرم ایده‌آل بی‌وقفه تلاش می‌کنند. من به‌شخصه با وجود همه مشکلات به این تیم ایمان دارم و فکر می‌کنم روزهای روشنی در پیش باشد.

■ کی به ترکیه می‌روید؟

از قرار معلوم ۲۲ اردیبهشت وارد ترکیه خواهیم شد تا در اردویی ۲۰ روزه خود را برای حضور قدرتمند در جام جهانی آماده کنیم. امیدواریم یک تیم برای بازی تدارکاتی در ایالات متحده پیدا کنیم تا آخرین پلن‌های کادرفنی پیش از شروع رسمی مسابقات را مرور کنیم.

■ گروه ایران را چطور ارزیابی می‌کنی؟

ما در گروه ساده‌ای قرار نگرفته‌ایم و برای اینکه طلسم را بشکنیم و برای نخستین بار تیم ملی را به دور دوم رهنمون کنیم، باید با همه وجود بجنگیم و اگر لازم باشد جانمان را بدهیم. صدا البته بلزیک، مصر و نیوزیلند باید منتظر تیمی باشند که برای خلق شگفتی‌ها وارد کارزار جام جهانی خواهد شد. شک ندارم ایران در جام جهانی

گزارش

امین غلام نژاد | قلی‌زاده که در هفته‌های اخیر نقش کلیدی در موفقیت‌های لخ‌پوزنان داشت و یکی از امیدهای درخشش تیم ملی در جام جهانی محسوب می‌شد، با یک فرود نامتعادل روی زانو، در آخرین بازی تیم باشگاهی‌اش دچار مصدومیتی شدید شد. واکنش او، فریادها و اشک‌ها، به‌وضوح نشان می‌داد که موضوع فراتر از یک آسیب‌دیدگی ساده است. حالا همه‌چیز به نتیجه‌ام‌آر آی گره خورده؛ نتیجه‌ای که نه فقط سرنوشت فصل باشگاهی‌او، بلکه شاید آینده‌اش در جام جهانی ۲۰۲۶ را هم تعیین کند.

تحلیل

مترجم: امیرمحمد سلطانیور | این خبر که رئال‌مادرید در حال بررسی ایده‌بازگشت ژوزه مورینیو به برنابئو است، از آن دست خبرهایی است که موجب این شود تاریخ را چک کنید تا ببینید آیا اوریل دروغ این روز است یا خیر. آیا واقعاً باشگاه‌ها هنوز بی‌خیال مورینیوو همه‌داستان‌های پرامونش نشده‌اند؟

مورینیو مثل یک فروشگاه زنجیره‌ای لوازم ورزشی ارزان‌قیمت است که همیشه‌تالیو«حراج‌به‌علت‌تغییر شغل» روی شیشه‌اش است و هیچ‌وقت دست از سر ما برنمی‌دارد. آیا اصلاً می‌توان نام این را «بازگشت» گذاشت؟ دوران حرفه‌ای مورینیو در قسمت‌های بی‌پایانی از ملودرام‌های ساختگی ادامه دارد؛ درست مانند فیلم‌نامه‌نویسان هالیوودی که خلاقیتشان ته کشیده و مدام دنباله‌های تکراری برای فیلم‌هایشان می‌سازند. او پس از بازگشت دوباره به چلسی و سپس بنفیکا، حالا شاید در آستانه تجدید دیدار با رئال باشد. بی‌شک برای این مربی پرتغالی در این مقطع از دوران حرفه‌ای‌اش، بازگشت به بالاترین سطح فوتبال اروپا یک موفقیت عظیم خواهد بود؛ دورانی که در سال‌های اخیر بیشتر شبیه به تور گردشگری در پایتخت‌های بزرگ اروپا بوده است. در واقعیت، مدتی است که مورینیو دیگر شایسته یک جایگاه‌تراز اول نبوده‌و همین موضوع علاقه مادرید یا اگر دقیق‌تر بگوییم علاقه رئیس آن‌ها یعنی فلورنتینوپرز، قضیه‌را عجیب‌تر می‌کند.

بیش از ۱۰ سال از آخرین باری که او قهرمان یک لیگ داخلی شد یعنی با چلسی در سال ۲۰۱۵ می‌گذرد. از زمان تلاش فاجعه‌بار برای دفاع از عنوان قهرمانی در

روزبه چشمی در گفت‌وگو با قدس: به عشق شهدا در خاک آمریکا گل می‌زنم

قهرمان زودهنگام جام جهانی مردم ایران هستند

دم حسین محمدی گرم که ثابت کرد وقتی پای وطن وسط باشد، سربازان این خاک کم نخواهند گذاشت و حاضرند از جسم و جان خود بگذرند، اما یک متر از این سرزمین پرمهر به دست دشمنان نیفتد

آیا ستاره تیم ملی واقعاً به جام جهانی نمی‌رسد؟

از عابدزاده تا قلی‌زاده؛ مصدومیت‌های بهت‌آور

اما این داستان، برای فوتبال ایران ناآشنا نیست.

تاریخ نشان می‌دهد مصدومیت‌های بدموقع پیش از جام جهانی، بارها ستاره‌های ایرانی را تا آستانه حذف کامل پیش برده، اما برخی از آن‌ها با اراده‌ای کم‌نظیر بازگشته‌اند. نمونه بارز، احمدرضا عابدزاده است؛ دروازه‌بانی که پیش از جام جهانی ۱۹۹۸ با مصدومیتی جدی روبه‌رو شد، اما با پشتکار، انگیزه و یک روند بازگشت تقریباً معجزه‌آسا، خود را به ترکیب تیم ملی رساند و به یکی از نمادهای آن نسل تبدیل شد.

در همان دوره، بازیکنانی مانند رضا شاهرودی نیز شرایط مشابهی را تجربه کردند. شاهرودی با وجود نقش پررنگ در صعود تیم ملی، مجبور شد جای خودش در جام جهانی را به میناوند بدهد و حسرت به دل، همیشه آن کابوس را در ذهن مرور کند.

این سناریو در سال‌های بعد هم تکرار شد. مجتبی جباری پیش از جام جهانی ۲۰۰۶ با مشکل جدی مواجه شد و در آلمان برای تیم ملی به میدان نرفت. در نسل‌های بعدی، بازیکنانی مانند اشکان دژاگه و رضا فوجان نژاد نیز پیش از جام‌های جهانی ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ طعم این اضطراب را چشیدند؛ مصدومیت‌هایی که تا آخرین لحظات، حضورشان را در هاله‌ای از ابهام قرار داده بود، اما در نهایت به بازگشت ختم شد.

تیم دست و پا بسته‌ای نخواهد بود.

■ به اینکه پای روزبه چشمی دوباره در جام جهانی به گل باز شود و پرچم سه‌رنگ به رقص درآید فکر کرده‌ای؟

اگر مربیان اعتماد کنند و در زمین باشم یقین بدانید به خاطر همه شهدا و خاصه کودکان میناب گل خواهیم زد تا ثابت کنم قهرمانان واقعی جام جهانی، مردم همیشه در صحنه ایران و کودکان مظلوم آن هستند. ما به ایرانی بودنمان افتخار می‌کنیم و با پیراهن ایران به عشق مردم خواهیم جنگید.

■ از دیدارت با حسین محمدی، جانباز جوان برایمان بگو.
دم حسین محمدی گرم که ثابت کرد وقتی پای وطن وسط باشد، سربازان این خاک کم نخواهند گذاشت و حاضرند از جسم و جان خود بگذرند، اما یک متر از این سرزمین پرمهر به دست دشمنان نیفتد. بی‌اغراق انگیزه و غرور این جانباز باوفا حیرت زده‌ام کرد.

■ از استقلال خبری داری؟

لیگ که متوقف شده و استقلال هم باید منتظر بماند. از اینکه صدرنشین لیگ به‌عنوان نماینده اول ایران در لیگ الیت انتخاب شده است خوشحالم. ما شایسته‌ترین تیم لیگ برتر هستیم و این پیشسازی مروهون کار تیمی و دلگرمی میلیون‌ها هوادار آبی است.

■ خارجی‌های استقلال هم که این تیم را ترک کرده‌اند. آینده‌را چطور پیش‌بینی می‌کنی؟

هر بازیکنی یک روز می‌آید و یک روز هم می‌رود مهم تیم است که سال‌هاست با هوادارانش می‌ماند. به هر حال یک روز جنگ تمام می‌شود و بازیکنان جدید خارجی می‌آیند. فوتبال در جریان است و متوقف نمی‌شود. استقلال بدون بازیکنان بزرگ‌تر از این‌ها هم موفق بوده و خواهد بود.

تیم ملی فوتبال ایران: امیدها و چالش‌ها

تیم ملی فوتبال ایران در آستانه شروع مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ قرار دارد. این تیم با چالش‌های متعددی روبرو است، اما با وجود پیشینه‌ای پرافتخار در آسیا و تجربه قهرمانی در این رقابت‌ها، پس از ۶ سال دوری بار دیگر به جام ملت‌های آسیا بازگشت، اما عملکرد این تیم در این دوره، انتظارات را برآورده نکرد. کسب عنوان سوم، اگرچه به معنای حضور روی سکو بود، اما در مقیاس موفقیت‌های گذشته، نتیجه‌ای قابل قبول تلقی نشد و واکنش‌های انتقادی متعددی را به همراه داشت.

در پی این ناکامی، فدراسیون تصمیم به تغییر در کادر فنی گرفت و هدایت تیم را بار دیگر به شهرزاد مظفر سپرد؛ مربی‌ای که پیش‌تر کارنامه موفقی در تیم ملی داشته و حالا مأموریت بازسازی تیم را بر عهده گرفته است.

با این حال، همین عنوان سومی، مسیر صعود به نخستین دوره جام جهانی فوتسال زنان را برای ایران هموار کرد. هرچند قرار گرفتن در سید پایین‌تر، قرعه‌ای دشوار را رقم زد؛ جایی که ایران در گروهی سخت با تیم‌های قدرتمندی روبه‌رو شد و در نهایت نتوانست از مرحله گروهی صعود کند. این حذف زودهنگام، فاصله تیم با استانداردهای روز جهان را بیش از پیش آشکار کرد.

اکنون، مجموع این اتفاق‌ها به‌نوعی زنگ هشدار برای ساختار مدیریتی فوتسال زنان محسوب می‌شود؛ هشداری که بر ضرورت سرمایه‌گذاری هدفمند، برنامه‌ریزی بلندمدت و حمایت مستمر از ملی‌پوشان تأکید دارد. واقعیت این است که بازگشت به جایگاه پیشین، بدون ایجاد زیرساخت‌های پایدار و توجه جدی به توسعه فنی و بدنی بازیکنان، دست‌یافتنی نخواهد بود. در چنین شرایطی، حمایت و ایجاد انگیزه برای بازیکنان، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است تا فوتسال زنان ایران بتواند بار دیگر در سطح اول آسیا و حتی جهان، حضوری رقابتی و اثرگذار داشته باشد.

تیم ملی فوتبال ایران: چالش‌ها و امیدها

تیم ملی فوتبال ایران در آستانه شروع مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ قرار دارد. این تیم با چالش‌های متعددی روبرو است، اما با وجود پیشینه‌ای پرافتخار در آسیا و تجربه قهرمانی در این رقابت‌ها، پس از ۶ سال دوری بار دیگر به جام ملت‌های آسیا بازگشت، اما عملکرد این تیم در این دوره، انتظارات را برآورده نکرد. کسب عنوان سوم، اگرچه به معنای حضور روی سکو بود، اما در مقیاس موفقیت‌های گذشته، نتیجه‌ای قابل قبول تلقی نشد و واکنش‌های انتقادی متعددی را به همراه داشت.

در پی این ناکامی، فدراسیون تصمیم به تغییر در کادر فنی گرفت و هدایت تیم را بار دیگر به شهرزاد مظفر سپرد؛ مربی‌ای که پیش‌تر کارنامه موفقی در تیم ملی داشته و حالا مأموریت بازسازی تیم را بر عهده گرفته است.

با این حال، همین عنوان سومی، مسیر صعود به نخستین دوره جام جهانی فوتسال زنان را برای ایران هموار کرد. هرچند قرار گرفتن در سید پایین‌تر، قرعه‌ای دشوار را رقم زد؛ جایی که ایران در گروهی سخت با تیم‌های قدرتمندی روبه‌رو شد و در نهایت نتوانست از مرحله گروهی صعود کند. این حذف زودهنگام، فاصله تیم با استانداردهای روز جهان را بیش از پیش آشکار کرد.

اکنون، مجموع این اتفاق‌ها به‌نوعی زنگ هشدار برای ساختار مدیریتی فوتسال زنان محسوب می‌شود؛ هشداری که بر ضرورت سرمایه‌گذاری هدفمند، برنامه‌ریزی بلندمدت و حمایت مستمر از ملی‌پوشان تأکید دارد. واقعیت این است که بازگشت به جایگاه پیشین، بدون ایجاد زیرساخت‌های پایدار و توجه جدی به توسعه فنی و بدنی بازیکنان، دست‌یافتنی نخواهد بود. در چنین شرایطی، حمایت و ایجاد انگیزه برای بازیکنان، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است تا فوتسال زنان ایران بتواند بار دیگر در سطح اول آسیا و حتی جهان، حضوری رقابتی و اثرگذار داشته باشد.

۷ ورزش

زیر ذره بین

از وقفه جنگ تا بازسازی امید

فوتسال زنان در مسیر بازگشت

فاطمه طالبیان شریف | وقوع تنش‌های نظامی در ماه‌های پایانی سال گذشته، علاوه بر حوزه‌های سیاسی و اقتصادی، برنامه‌های ورزشی کشور را نیز تحت تأثیر قرار داد؛ تا جایی که برخی رقابت‌های بین‌المللی از جمله تورنمنت چندجانبه‌ای که با دعوت برزیل برای تیم ملی فوتسال بانوان ایران برنامه‌ریزی شده بود، به حالت تعلیق درآمد. این مسابقات که قرار بود در فروردین ۱۴۰۵ برگزار شود، در سایه شرایط جنگی عملاً لغو شد. با فروکش کردن نسبی تنش‌ها، حالا فدراسیون فوتبال رویکرد تازه‌ای در قبال تیم ملی فوتسال بانوان در پیش گرفته است؛ رویکردی که بر برگزاری اردوهای برون‌مرزی، بازسازی فنی تیم و حرکت به سوی جوان‌گرایی متمرکز است. این برنامه‌ها با هدف ترمیم شکاف‌های فنی و بدنی تیم در تورنمنت‌های اخیر طراحی شده‌اند.

تیم ملی فوتسال زنان ایران، با وجود پیشینه‌ای پرافتخار در آسیا و تجربه قهرمانی در این رقابت‌ها، پس از ۶ سال دوری بار دیگر به جام ملت‌های آسیا بازگشت، اما عملکرد این تیم در این دوره، انتظارات را برآورده نکرد. کسب عنوان سوم، اگرچه به معنای حضور روی سکو بود، اما در مقیاس موفقیت‌های گذشته، نتیجه‌ای قابل قبول تلقی نشد و واکنش‌های انتقادی متعددی را به همراه داشت.

در پی این ناکامی، فدراسیون تصمیم به تغییر در کادر فنی گرفت و هدایت تیم را بار دیگر به شهرزاد مظفر سپرد؛ مربی‌ای که پیش‌تر کارنامه موفقی در تیم ملی داشته و حالا مأموریت بازسازی تیم را بر عهده گرفته است.

با این حال، همین عنوان سومی، مسیر صعود به نخستین دوره جام جهانی فوتسال زنان را برای ایران هموار کرد. هرچند قرار گرفتن در سید پایین‌تر، قرعه‌ای دشوار را رقم زد؛ جایی که ایران در گروهی سخت با تیم‌های قدرتمندی روبه‌رو شد و در نهایت نتوانست از مرحله گروهی صعود کند. این حذف زودهنگام، فاصله تیم با استانداردهای روز جهان را بیش از پیش آشکار کرد.

اکنون، مجموع این اتفاق‌ها به‌نوعی زنگ هشدار برای ساختار مدیریتی فوتسال زنان محسوب می‌شود؛ هشداری که بر ضرورت سرمایه‌گذاری هدفمند، برنامه‌ریزی بلندمدت و حمایت مستمر از ملی‌پوشان تأکید دارد. واقعیت این است که بازگشت به جایگاه پیشین، بدون ایجاد زیرساخت‌های پایدار و توجه جدی به توسعه فنی و بدنی بازیکنان، دست‌یافتنی نخواهد بود. در چنین شرایطی، حمایت و ایجاد انگیزه برای بازیکنان، نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است تا فوتسال زنان ایران بتواند بار دیگر در سطح اول آسیا و حتی جهان، حضوری رقابتی و اثرگذار داشته باشد.

خبر

تیم ملی فوتبال ایران در آستانه شروع مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ قرار دارد. این تیم با چالش‌های متعددی روبرو است، اما با وجود پیشینه‌ای پرافتخار در آسیا و تجربه قهرمانی در این رقابت‌ها، پس از ۶ سال دوری بار دیگر به جام ملت‌های آسیا بازگشت، اما عملکرد این تیم در این دوره، انتظارات را برآورده نکرد. کسب عنوان سوم، اگرچه به معنای حضور روی سکو بود، اما در مقیاس موفقیت‌های گذشته، نتیجه‌ای قابل قبول تلقی نشد و واکنش‌های انتقادی متعددی را به همراه داشت.

یاسر آسانی و میلاد محمدی در مسیر جدایی از سرخابی‌ها

حمیدرضاعرب | برای دو باشگاه بزرگ پایتخت یعنی استقلال و پرسپولیس نشانه‌هایی نگران‌کننده از احتمال جدایی دو بازیکن کلیدی به چشم می‌خورد. اتفاقی که می‌تواند معادلات فنی هر دو تیم را به شکل جدی تحت تأثیر قرار دهد و چالش‌های تازه‌ای را پیش روی مدیران این باشگاه‌ها قرار دهد. در اردوی تیم ملی میلاد محمدی در شرایطی حضور دارد که آینده او در پرسپولیس بیش از هر زمان دیگری در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. مدافع چپي که با سابقه حضور در فوتبال اروپا به جمع سرخ‌پوشان اضافه شد، هرگز نتوانست انتظارات را برآورده کند و عملکردی پرنوسان از خود به نمایش گذاشت تا جایی که حتی در مقاطعی جایگاهش در تیم ملی را نیز از دست داد.

حواشی اخیر نیز به این وضعیت دامن زده است. غیبت در تمرینات باشگاهی پس از تعطیلات و بازگشت ناگهانی برای حضور در اردوی تیم ملی موجب شد تا باشگاه برخورد انضباطی شدیدی با او داشته باشد و همین موضوع فاصله میان طرفین را بیشتر کرده است. حالا نه باشگاه تمایل جدی به تمدید قرارداد دارد و نه خود بازیکن انگیزه‌ای برای ادامه همکاری نشان می‌دهد به‌ویژه اینکه او نیم‌نگاهی به حضور در جام جهانی و دریافت پیشنهادهای خارجی دارد.

در سوی دیگر یاسر آسانی ستاره تأثیرگذار استقلال نیز با اظهارات اخیر خود عملاً زنگ خطر را برای هواداران این تیم به صدا درآورده است. او از احتمال بسیار بالای حضورش در لالیگا سخن گفته و تأکید کرده پیشنهادهایی از کشورهای مختلف دریافت کرده، اما اینجارجا ئال مادرید است. این مورینیو است و این هم فوتبال است. درست زمانی که فکر می‌کنید بازی در سطح اول فوتبال فراتر از اندازه عمل‌گرایی و رفتارهای بی‌ادبانه تکامل یافته است، اوت‌دستی‌های بلند و «وزه» دوباره به این ورزش برگشته‌اند. با همه این‌ها اگر مورینیو به رئال برگردد دست‌کم می‌توان این را با اطمینان گفت که دوران کسل‌کننده‌ای نخواهد بود.